ZUSAMMENGESETZTE HANDSCHRIFT: HRABANUS MAURUS. TURGOTUS DUNELMENSIS. PS. ORIGENES. HERIGERUS LOBIENSIS. RATRAMNUS CORBIENSIS. IOHANNES CASSIANUS

12. Jh. Seite 2v

Quelle: https://manuscripta.at/?ID=36524
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

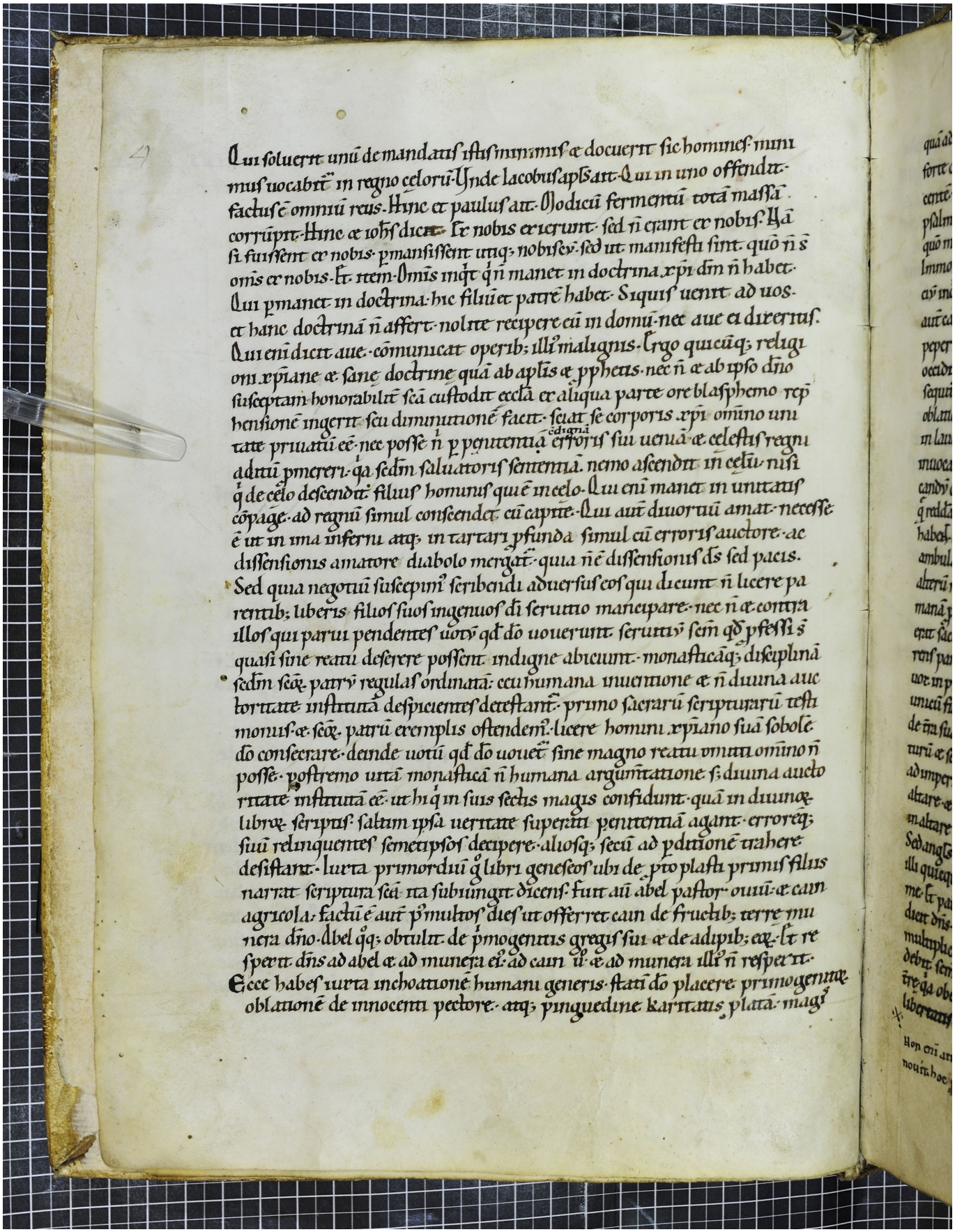

Qui soluerit unũ de mandatis istis minimis & docuerit sic homines mini
mus uocabitur in regno celorũ. Unde Iacobus apls ait. Qui in uno offendit.
factus est omniũ reus. Hinc et paulus ait. Modicũ fermentũ totã massã
corrũpit. Hinc & iohs dicit. Et nobis erierunt. sed ñ erant ex nobis. Hã
si fuissent ex nobis. pmansissent utiq; nobiscũ. sed ut manifesti sint. quõ ñ s
omis ex nobis. Et item. Omis inqit q̃ ñ manet in doctrina xpi dm ñ habet.
Qui pmanet in doctrina. hic filiũ et patrẽ habet. Siquis uenit ad uos.
et hanc doctrinã ñ affert. nolite recipere eũ in domũ. nec aue ei dixeritis.
Qui enĩ dicit aue. cõmunicat operib; illi maligni. Ergo quicũq; religi
oni xpiane & sanẽ doctrinẽ quã ab aplis & ypheris. nec ñ & ab ipso dño
susceptam honorabilit sã custodit ecclã ex aliqua parte ore blasphemo rep
hensionẽ ingerit seu diminutionẽ facit. seuat se corporis xpi omino uni
tate priuatũ eẽ. nec posse ñ p penitentiã condignã erroris sui uenia & celestis regni
aditũ pmereri. qa sedm saluatoris sententiã. nemo ascendit in celũ. nisi
q̃ de celo descendit. filius hominis qui ẽ in celo. Qui enĩ manet in unitatis
cõpage. ad regnũ simul conscendet cũ capite. Qui autẽ diuortiũ amat. necesse
ẽ ut in ima inferni atq; in tartari pfunda simul cũ erroris auctore. ac
dissensionis amatore diabolo mergat. quia ñ ẽ dissensionis ds sed pacis.
Sed quia negotiũ suscepimus scribendi aduersus eos qui dicunt ñ licere pa
rentib; liberis filios suos ingenuos di seruitio mancipare. nec ñ & contra
illos qui parui pendentes uotũ qd dõ uouerunt seruitiũ sem qd pfessi s
quasi sine reatu deserere possent. indigne abiciunt. monasticãq; disciplinã
sedm scã patrũ regulas ordinatã. ecu humana inuentione & ñ diuina auc
toritate instituta despicientes detestantur. primo sacrarũ scripturarũ testi
moniis & scã patrũ exemplis ostendemus licere homini xpiano suã sobolẽ
dõ consecrare. deinde uotũ qd dõ uouet sine magno reatu omitti omino ñ
posse. postremo uitã monasticã ñ humana argumentatione s; diuina aucto
ritate instituta & ut hi q̃ in suis sectis magis confidunt. quã in diuinã
libroũ scriptis. saltem ipsa ueritate superati penitentiã agant. erroreq;
suũ relinquentes semetipsos decipere. aliosq; secũ ad pditionẽ trahere
desistant. Iuxta primordiũ q̃ libri geneseos ubi de pto plasti primus filius
narrat scriptura sca ita subiungit dicens. Fuit autẽ abel pastor ouiũ. & cain
agricola. factũ ẽ autẽ p multos dies ut offerret cain de fructib; terre mu
nera dño. Abel qq; obtulit de pmogenitis gregis sui & de adipib; eor. Et re
spexit dns ad abel & ad munera ei. ad cain ũ & ad munera illi ñ respexit.
Ecce habes iuxta inchoationẽ humani generis. statũ dõ placere primogenitorũ
oblationẽ de innocenti pectore. atq; pinguedine karitatis plata. magis